

De ærede Medlemmer fra Næstved (Andreasen) og Langeland (P. Munch) anbefalede stærkt at vedtage Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 10, hvorved Statens Tilskud forhøjes fra 250,000 til 500,000 Kr. Særlig gjorde det ærede Medlem fra Langeland meget stærkt gældende, at det var absolut nødvendigt at forhøje Tilskuddet, da Hjælpekasserne ellers ikke kunde faa en Trediedel af deres Udgifter betalt af Statskassen, som de hidtil er vant til. Dette Spørgsmaal maa imidlertid ses i Forbindelse med Ændringsforslag Nr. 7, der er stillet af Udvalget, og som jeg derfor antager vil blive vedtaget. Ved dette udelukkes Hjælpekasserne fra at paatage sig Udgifter til trængende i en Kommune, hvis disse Udgifter kan afholdes af Kommunekassen uden Fattighjælps Virkning for Modtageren. Man har i mange Tilfælde vistnok overført Sindssygeudgifter, Sygdomsudgifter o. lign. paa Hjælpekasserne, nærmest med den Motivering, at man saa fik Statstilskud dertil. Naar Hjælpekasserne nu udelukkes herfra, vil deres Udgifter vistnok ikke blive større, end at de kan faa en Trediedel refunderet, selv om Statskassens Bidrag ikke sættes højere end til 250,000 Kr. Jeg fraraader derfor absolut at stemme for Ændringsforslag Nr. 10.

Det samme Mindretal har under Nr. 11 foreslaaet, at Statskassens Tilskud forhøjes med 400,000 Kr., indtil Loven om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd er gennemført. Ogsaa dette Ændringsforslag fraraader jeg bestemt at vedtage, idet jeg tror, at dets Vedtagelse nærmest vil hindre den nævnte Lovs Gennemførelse. Landstinget vil da kunne sige som saa: nu har Folketinget vedtaget en Bestemmelse, hvorefter der er tilstrækkeligt ogsaa til de Udgifter, der vilde følge af Loven om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd, og saa behøver vi slet ikke denne Lov.

Ogsaa det sidste Ændringsforslag, Nr. 12, fraraader jeg at stemme for. Der er, forekommer det mig, altid noget forkert i at knytte Lovforslag sammen, og dersom de Ændringsforslag, som her er stillede af Udvalget eller dets Flertal, vedtages, vil selve Hjælpekasseloven jo dog blive adskiltigt bedre end nu, og naar saa er, kan jeg ikke indse, hvorfor den skal knyttes sammen med Loven om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd. Naar Hjælpekasseloven bliver saa meget bedre, saa lad den træde i Kraft saa snart som

muligt — saa kan vi faa den anden Lov, saa snart Behandlingen af den er tilendebragt.

Brorsen: Som ærede Medlemmer vil vide, har det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) og jeg tilladt os under Nr. 12 at stille et Ændringsforslag, saalydende: „Denne Lov træder i Kraft samtidig med Lov om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd.“ Vi har gjort det af to Grunde. For det første, fordi vi dermed mener at understrege Folketingets Stilling overfor Enkeloven. Vi mener, at der her er en Lejlighed, hvor man gennem Vedtagelsen af dette Ændringsforslag kan henvise Landstinget til vor Stilling sidste Aar. Der er maaske nogle, der vil sige: Ja, men det er jo overflødig, Landstinget kender jo Folketingets Stilling; vi vedtog i Fjor Lovforslaget enstemmigt her i Folketinget, og det maa være et tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, at Folketinget har en alvorlig Villie til at fremme denne Sag. Men det kan ikke nægtes, at vi her i Folketinget absolut maa faa det Indtryk, at det gaar en lille Smule tungt i Landstinget med Lovforslagets Behandling, at man arbejder noget trægt, er modvillig, ikke særlig tilbøjelig til at fremme Lovforslaget. Derfor mener jeg, at der her netop er en Lejlighed, hvor vi skal understrege vor Stilling fra sidste Vinter; thi jeg er overbevist om, at Folketinget ikke i saa Henseende har forandret sin Stilling det allerfjerneste.

Men for det andet vil jeg sige, at Grunden til, at vi har stillet Ændringsforslaget, er den, at vi mener, at Hjælpekasseloven og Loven om Understøttelse til Børn af fattige Enker og Enkemænd i Virkeligheden hører saa nøje sammen, at de egentlig maa siges at være to Sider af samme Sag. Det har man især Lov til at anføre, naar man ser, hvordan Udviklingen er gaaet. Ingen kan jo, naar man ser paa Hjælpekassernes Virksomhed i de forskellige Kommuner, være blind for, at de Personer, man vil hjælpe af det offentlige, ikke mindst er de fattige Enker, der uforskyldt er komne i Nød. Jeg mener, det er fortjenstfuldt, at Hjælpekassernes Bestyrelse netop har haft sin Opmærksomhed henvendt paa disse Mennesker, og den Statistik, der ledsager Lovforslaget, viser, at det er Tusinder af Enker og Enkemænd, der bliver hjulpede gennem Hjælpekasserne, og at det Beløb, de faar, tælles i Hundre tusinder af Kroner. Men